

عنوان مقاله:

معلولان در معماری شهر فراموش شده اند

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی بومی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

مهسا شفق - دانشگاه آزاد اسلامی - واحد علوم و تحقیقات ارومیه

خلاصه مقاله:

وجود افراد معلول در جوامع بشری امری طبیعی است. بنابر آمار سازمان بهداشت جهانی (WHO) از میان صد در صد جمعیت جهان، ده درصد آن را معلولین جسمی - حرکتی تشکیل می دهند. و این آمار در ایران به دلیل جنگ تحمیلی هشت سال دفاع مقدس بیشتر می باشد. با وجود پیشرفت های زیاد در عرصه طراحی شهری و شهرسازی، وقتی خوب به پیرامون خود بنگریم متوجه می شویم که ناعادلانه قشری از جامعه خود را کاملا به دست فراموشی سپرده ایم، قشری که در نظام ارزشی انسانی و اسلامی از درجه و اعتبار بالایی برخوردار است. عرض نسبتا کم معابر پیاده شهری، عدم وجود پل با مشخصه های مورد تایید بر روی جوی آب، استقرار پله در ورودی ساختمان ها و عدم استفاده از شیب راه، پله های تزیینی، ناهمواری های سطح معابر، نصب موانع و زنجیر در ورودی پارک هادر عرصه شهرها از جمله مواردی است که اگرچه چندان مهم به حساب نمی آید، اما از دید یک معلول، سدی در برابر فعالیت های او خواهد بود. در دهه شصت شمسی شورای عالی شهرسازی و معماری ایران قوانین شهری در خصوص طراحی شهری مورد تصویب واقع شده که نهایتا در شهرسازی امروز کشور متأسفانه هیچ گونه طراحی در باب این امر مهم ساخته و پرداخته نشده است. حق برخورداری معلولین از حقوق مدنی متناسب با شان انسانی برای تحرک و دسترسی مطمئن به خدمات، با هدف حفظ استقلال نسبی، فردی و اجتماعی به این گروه ویژه باید در ردیف توجه معماران و شهرسازان به ویژه متولیان مدیریت شهری قرار بگیرد. در مقاله حاضر سعی شده است عمده مشکلات اصلی معلولین مورد توجه قرار بگیرد و در نهایت راهکارهایی جهت سهولت و راحتی پیشنهاد و ارائه شده است. نوع تحقیق از نوع توصیفی - تحلیلی است و ابزار گردآوری اطلاعات، مطالعات کتابخانه ای و میدانی جمع آوری شده است.

کلمات کلیدی:

شهر، فضای شهری، جنگ تحمیلی، مناسب سازی، معلول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/544833>

